

[Herluf Rasmussen.]

nen, og specielt når det drejer sig om den højtærede justitsminister, som i forbindelse med kommentarerne til en udtalelse af mig — det var ikke noget konkret ændringsforslag — gav udtryk for, at man skulle tage et vist hensyn, et medmenneskeligt hensyn, til de ministre, der i så lang en årrække skulle gå og gemme på en hemmelighed. Jeg erkender naturligvis, at der er ministre, der har sådanne følelser; men vi kan vel ikke se helt bort fra, at der også er nogle ministre — jeg skal ikke i denne forbindelse nævne noget navn — men der er da også ministre, der har en vis evne til at holde den slags ting nede, og de kan klare sig i en vis årrække, uden at man i og for sig kan se blot en antydning af en rynke i deres ansigt ved tanken om deres fortid. Jeg vil også gerne sige i den forbindelse, at det medmenneskelige forsvandt jo pludselig, da den højtærede justitsminister fandt anledning til at nævne en velanskreven retslærd her i det høje ting. Det mener jeg ikke er helt korrekt, men det skal jeg overlade til den højtærede justitsminister.

Dernæst har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, idet der her fra talerstolen blev givet udtryk for, at vi fra vor side havde været meget sympatisk indstillet over for det lovforslag om ministres strafansvar, som var fremsat af det ærede medlem hr. Iver Poulsen. I den forbindelse vil jeg lige nævne — for ikke at det skal være en historie, der skal rende alt for langt — at på det tidspunkt, da vi gav udtryk for dette, udtalte det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved første behandling den 27. marts 1963 — dengang havde vi kun de uafhængiges forslag og de konservatives og venstres forslag stillet op mod hinanden — ifølge Folketingstidende 1962-63 sp. 4668:

„I mange henseender er det, så vidt jeg kan dømme om det, mere værdifuldt“ — det var altså det ærede medlem hr. Iver Poulsens forslag — „end det lovforslag, vi allerede har i udvalg, og vi må vel se på begge lovforslagene i det samme udvalg.“

Jeg vil gerne for lige at understrege vor indstilling sige, at vi havde jo ikke dengang regeringens forslag foran os; det havde vi

derimod ved førstebehandlingen, da vi drøftede disse tre lovforslag samlet her i år, og da udtalte vi noget ganske andet. Men jeg har vistnok givet udtryk for her, at også socialistisk folkeparti har set med en vis sympati på, at der fra anden side er blevet lagt et vist pres på den højtærede justitsminister.

Iver Poulsen: Den højtærede justitsminister syntes, at jeg beklagede mig lidt for stærkt over den behandling, vi har fået, og den højtærede justitsminister ville tilbagevise min beklagelse med, at sådan var forholdene; forretningsordenen forbød et parti af den størrelse, som de uafhængige har, at deltage i udvalgsarbejdet, og de vilkår måtte man indordne sig under. Men det er nu ikke helt rigtigt, for der foreligger en bemærkning fra 1953 i forbindelse med forfatningsdrøftelserne, som netop udtrykker, at et udvalg har lov til at lade et medlem af folketinget deltage i udvalgsarbejdet, hvis man finder det hensigtsmæssigt. Jeg husker ikke lige dato og nummer på bemærkningen, men den er fra 1953. Så er spørgsmålet, om de mennesker, der sidder i de store partier, finder det hensigtsmæssigt, at repræsentanter her i tinget for mere end 80.000 vælgere får lov til at deltage i lovgivningsarbejdet i udvalgene, ikke mindst i de specielle tilfælde, hvor vedkommende gruppe selv har fremsat et forslag, som aldeles ikke kan tilbagevises som et paradeforslag, men bag hvilket der ligger et virkelig dygtigt og grundigt arbejde, der har vundet anerkendelse fra alle sider. Det er et spørgsmål, der har forbindelse med folkestyret. Den højtærede justitsminister mener, at det er åndsfriheden, der er truet; når den trues, så må det vel være noget for en justitsminister at tage sig af og undersøge og gribe effektivt ind over for; det må vel være noget, han gør i medfør af sin gerning.

Nu har det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen jo omtalt det medmenneskelige i forbindelse med professor Stig Iuul. Jeg skal kun svare på den højtærede justitsministers spørgsmål, om det er professoren, der har skrevet de uafhængiges forslag, at det er det ikke. Men at professoren omtalte vort forslag i den kronik i Berlingske Tiden- de, som jeg nævnte her fra talerstolen, det